

**Sygn. akt XVII AmE 62/21**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 26 października 2022 roku**

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w B. - (...)

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w B. - (...) od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 grudnia 2020 roku, Nr (...)(...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w B. - (...) kwotę 1.754,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

**Sygn. akt XVII AmE 62/21**

## UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...) (...) (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3 i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r., poz. 833, ze zm.), oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w miejscowości B.(...), posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), orzekł, że:

1) że przedsiębiorca - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w miejscowości B.- (...), posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), naruszył warunek 1, określający przedmiot i zakres działalności, koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 30 lipca 2018 r. Nr (...), w brzmieniu ustalonym decyzją z dnia 6 września 2019 r. Nr (...) (...), udzielonej Przedsiębiorcy na okres od dnia 30 lipca 2018 roku do dnia 31 grudnia 2030 roku, w ten sposób, że:

a) w okresie co najmniej od dnia 20 września 2019 r. do dnia 27 listopada 2019 r. eksploatował punkt wymiany butli przeznaczonych na konfekcjonowany gaz płynny (...) zlokalizowany w W., ul. (...);

b) w okresie co najmniej od dnia 29 listopada 2019 r. do dnia 28 lutego 2020 r. eksploatował punkt wymiany butli przeznaczonych na konfekcjonowany gaz płynny (...) zlokalizowany w miejscowości M., Al. (...);

2) za działania opisane w pkt 1 wymierzam przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. Sp. k, z siedzibą w miejscowości B(...), posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), karę pieniężną w łącznej wysokości 25 000 złotych (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych), w tym:

a) 10 000 złotych (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za działania opisane w pkt 1 lit.a;

b) 15 000 złotych (słownie: piętnaście tysięcy złotych) za działania opisane w pkt 1 lit.b.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył powód (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w miejscowości B(...), zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1) w zakresie, w jakim Prezes URE całkowicie pominął zawierające wyjaśnienia w niniejszej sprawie pismo Spółki z dnia 4 grudnia 2020 r. oraz jednocześnie nie wezwał ani pełnomocnika Spółki, ani samej Spółki do ewentualnego przedłożenia dodatkowego dokumentu pełnomocnictwa względem pełnomocnictwa załączonego do w/w pisma:

- naruszenie:

- art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego<sup>3</sup> w związku z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego polegające na zaniechaniu wezwania pełnomocnika Spółki do uzupełnienia pisma z dnia 4 grudnia 2020 r. o ewentualne dodatkowe pełnomocnictwo jednoznacznie upoważniające do reprezentacji w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją, a w konsekwencji naruszenie

- art. 7 oraz art. 77 § 1 KPA w związku z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego polegające na braku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, w szczególności pominięcie wyjaśnień Spółki zawartych w piśmie z dnia 4 grudnia 2020 r.;

- art. 7a § 1 KPA - poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie i nierozstrzygnięcie na korzyść strony ewentualnych wątpliwości odnośnie treści normy prawnej;

- art. 8 KPA - poprzez prowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania stron do organów władzy publicznej

2) w zakresie, w jakim Prezes URE niezasadnie wymierzył Spółce karę pieniężną w sytuacji, w której nie dopuściła się ona żadnych warunków posiadanej koncesji:

- naruszenie:

- art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego poprzez jego błędne zastosowanie i nałożenie na Spółkę kary w sytuacji braku naruszenia obowiązków wynikających z koncesji;

- art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego w zw. z pkt 1 posiadanej przez Spółkę koncesji na obrót paliwami ciekłymi (dalej określanej również jako: „koncesja (...)”) poprzez błędne uznanie, że ewentualne prowadzenie działalności z wykorzystaniem punktu wymiany butli (...) stanowiłoby naruszenie obowiązków wynikających z koncesji;

- art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego w zw. z pkt 1 posiadanej przez Spółkę koncesji na obrót paliwami ciekłymi w kraju poprzez jego błędne zastosowanie i nałożenie na Spółkę kary za naruszenie pkt 1 koncesji w sytuacji, cytowany fragment koncesji nie nakłada na Spółkę żadnych obowiązków;

- art. 37 ust. 1 pkt 5 Prawa energetycznego, poprzez błędną jego wykładnię, tj. uznanie, że pkt 1 koncesji na obrót paliwami ciekłymi jest szczególnym warunkiem wykonywania działalności objętej koncesją w rozumieniu art. 37 ust. 1 pkt 5 Prawa energetycznego i w konsekwencji wadliwie uznanie, że pkt 1 posiadanej przez Spółkę koncesji (...) powinien być traktowany jako „obowiązek wynikający z koncesji” w rozumieniu art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego;

3) w zakresie, w jakim Prezes URE wadliwie ocenił przesłanki wymiaru wysokości kary administracyjnej:

- naruszenie:

- art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego polegające na dokonaniu błędnej oceny przesłanek wymiaru kary, w szczególności stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz możliwości finansowych Przedsiębiorcy, co w konsekwencji doprowadziło do wymierzenia kary w wysokości zbyt wygórowanej i nieproporcjonalnej do czynów Spółki.

Mając na uwadze powyższe naruszenia, wniósł o:

- na podstawie art. 479<sup>49</sup> k.p.c. o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez obniżenie nałożonej na Spółkę kary,

- zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,

2. zasądzenie od Powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

**Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:**

Decyzją z dnia 6 września 2019 r. Nr (...)(...) ustalony został tekst jednolity koncesji na obrót paliwami ciekłymi Nr (...), udzielonej przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w miejscowości B.- (...), posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) (zwanemu dalej: „Przedsiębiorcą”). Zgodnie z brzmieniem warunku 1, określającego przedmiot i zakres działalności, Przedsiębiorca uprawniony był do obrotu wymienionymi w treści decyzji gazami płynnymi ( (...)):

1) przy wykorzystaniu rozlewni gazu płynnego (...) w miejscowości K., ul. (...) oraz w miejscowości G., ul. (...), w ramach zbiorników magazynowych paliw ciekłych wymienionych w treści warunku 1 pkt 1;

2) na zasadzie pośrednictwa handlowego bez wykorzystania eksploatowanej przez Przedsiębiorcę infrastruktury technicznej, do której posiada tytuł prawny;

3) przy wykorzystaniu środków transportu paliw ciekłych - cystern drogowych./k. 45-48 akt adm./

Pismem z dnia 12 listopada 2019 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wezwał Przedsiębiorcę do nadesłania szczegółowego opisu prowadzonej działalności koncesjonowanej, ze wskazaniem miejsc jej wykonywania oraz wykazem eksploatowanych przez Przedsiębiorcę punktów wymiany butli. Równocześnie Przedsiębiorca został poinformowany, iż w ocenie organu punkty wymiany butli należą do miejsc wykonywania działalności

koncesjonowanej, w związku z czym powinny być uwzględnione w warunku 1, określającym przedmiot i zakres działalności, udzielonej Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi. /k. 43-44 akt adm./

W związku z brakiem odpowiedzi na ww. wezwanie, pismem z dnia 7 stycznia 2020 r. Przedsiębiorca ponownie został wezwany do przedstawienia powyższych informacji. /k. 42 akt adm./

W odpowiedzi, pismem z dnia 24 stycznia 2020 r. Przedsiębiorca poinformował między innymi, iż - w ocenie Przedsiębiorcy - nie eksploatuje on punktów wymiany butli. Wskazał, że z dostaw gazu wykonywanych w ramach działalności korzystają również przedsiębiorstwa prowadzące tzw. Punkty wymiany butli z gazem, niemniej rola spółki w odniesieniu do tych lokalizacji sprowadza się do dostarczenia tych butli do tych lokalizacji, z których już jednak dalszą odsprzedaż prowadzą inne podmioty. Tym samym spółka nie uznaje powyższych lokalizacji za miejsca prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej i dlatego nie uznawała dotychczas za zasadne wnioskowanie o wpisanie ich do posiadanej koncesji. /k. 41 akt adm./

Ponadto, przy piśmie z dnia 31 grudnia 2019 r. nadesłanym do URE w ramach prowadzonego postępowania pod numerem (...). (...) (...) nadesłał umowę dzierżawy z dnia 1 października 2019 r. dotyczącą dzierżawy obiektów znajdujących się w miejscowości M., Al. (...), na działce nr (...). Natomiast przy piśmie z dnia 19 marca 2020 r. Przedsiębiorca nadesłał wykonaną dokumentację fotograficzną stacji paliw ciekłych znajdującej się pod wskazanym adresem, na której uwidocznionych jest także 8 kontenerów ażurowych z konfekcjonowanym gazem płynnym (...). /k. 37-40, 33-36 akt adm./

Niezależnie od powyższego, pismem z dnia 9 marca 2020 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wezwał przedsiębiorcę - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. (zwanego dalej: „Partnerem handlowym”), jako partnera handlowego Przedsiębiorcy w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, do nadesłania uwierzytelnionych kopii faktur zakupu konfekcjonowanego gazu płynnego (...) nabytego od Przedsiębiorcy oraz informacji dotyczącej dokładnego adresu miejsca odbioru konfekcjonowanego gazu płynnego (...). /k. 29-30 akt adm./

W odpowiedzi, pismem z dnia 29 marca 2020 r. (...) handlowy poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, iż w okresie od dnia 20 września 2019 r. do dnia 27 listopada 2019 r. dokonywał odbioru konfekcjonowanego gazu płynnego od Przedsiębiorcy w W., ul. (...). Natomiast od dnia 29 listopada 2019 r. do dnia 28 lutego 2020 r. odbierał go pod adresem Al. (...). Do pisma zostały załączone faktury zakupu konfekcjonowanego gazu płynnego (...), w których jako „Sprzedawca” wskazany został Przedsiębiorca. /k. 10, 11-28 akt adm./

W związku z uzyskaniem powyższych informacji, pismem z dnia 23 kwietnia 2020 r. Przedsiębiorca po raz ostatni został wezwany do nadesłania wykazu wszystkich eksploatowanych przez Przedsiębiorcę punktów wymiany butli. Równocześnie Przedsiębiorca został poinformowany, iż w zgromadzonym materiale dowodowym znajduje się oświadczenie innego przedsiębiorstwa energetycznego dotyczące miejsc odbioru nabywanego konfekcjonowanego gazu płynnego (...) (ze względów bezpieczeństwa bez podania danych umożliwiających identyfikację tego przedsiębiorstwa) oraz dokumentacja fotograficzna obiektu zlokalizowanego w miejscowości M., Al. (...), nadesłana przez samego Przedsiębiorcę w postępowaniu (...). (...) (...) /k. 9 akt adm./

W odpowiedzi, pismem z dnia 7 maja 2020 r. Przedsiębiorca poinformował między innymi, iż Spółka nie prowadzi we własnym imieniu punktów wymiany butli. Równocześnie Przedsiębiorca oświadczył, iż Spółce trudno jest odnieść się do oświadczenia wspomnianego w wezwaniu, ponieważ nie zna dokładnie jego treści, ani autora - jednak nie można wykluczyć, że to oświadczenie odnosiło się właśnie do punktu prowadzonego przez inny podmiot, do którego butle dostarcza Spółka.” W odniesieniu do dokumentacji fotograficznej Przedsiębiorca przyznał, iż pod wskazanym adresem posiada własną infrastrukturę techniczną, jednak oświadczył, że (...) nie jest ona używana w celu prowadzenia punktu wymiany butli, a jedynie jako zabezpieczenie przed kradzieżą”. Jednocześnie Przedsiębiorca stwierdził, iż „(...) przyjęty przez niego model jest analogiczny do modelu przyjętego u jej konkurentów - przy podobnym brzmieniu koncesji”. /k. 8 akt adm./

Niezależnie od powyższego, pismem z dnia 24 lipca 2020 r. Nr (...) (...) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w P. poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przeprowadzonej w dniu 29 czerwca 2020 r. kontroli na terenie obiektu zlokalizowanego w miejscowości M., Al. (...), działka nr (...). Zgodnie z dokumentami przedłożonymi oraz informacjami przekazanymi przez kontrolowanego stacja paliw ciekłych znajdująca się pod wskazanym adresem w dniu kontroli eksploatowana była przez Przedsiębiorcę. W wyniku przedmiotowej kontroli stwierdzono brak użytkowania podziemnych zbiorników magazynowych na gaz płynny (...) oraz dystrybutora gazu podłączonego do tych zbiorników. Jednocześnie na terenie obiektu stwierdzono posiadanie 5 ażurowych kontenerów z gazem konfekcjonowanym gazem płynnym (...) oraz umiejscowienie składu butli gazowych na tyłach działki o numerze ewidencyjnym (...). Zgodnie z dołączoną dokumentacją fotograficzną na terenie obiektu znajdowało się także wiele pustych ażurowych kontenerów przeznaczonych do magazynowania konfekcjonowanego gazu płynnego (...). Znaczna ich część była oznaczona logiem Przedsiębiorcy. /k. 1, 2, 3-4, 5-7 akt adm./

Mając na uwadze powyższe, pismem z dnia 25 sierpnia 2020 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z możliwością naruszenia przez Przedsiębiorcę warunku 1, określającego przedmiot i zakres działalności, koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia z dnia 30 lipca 2018 r. Nr (...), w brzmieniu nadanym decyzją z dnia 6 września 2019 r. Nr (...). (...) (...), udzielonej Przedsiębiorcy na okres od dnia 30 lipca 2018 roku do dnia 31 grudnia 2030 roku. Równocześnie wezwany został do złożenia szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie oraz przesłanie uwierzytelnionych kopii dokumentów mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowego postępowania. W szczególności zaś Przedsiębiorca wezwany został do nadesłania:

- 1) informacji o ogólnej sytuacji finansowej Przedsiębiorcy,
- 2) dokumentów finansowych za 2019 r. (bilans oraz rachunek zysków i strat, itp.),
- 3) oświadczenia o osiągniętych w 2019 r. przychodach i dochodach z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi,
- 4) informacji o ewentualnym zakończeniu eksploatacji przedmiotowych punktów wymiany butli, wraz z dokumentami bezsprzecznie poświadczającymi o ewentualnej dacie jej zakończenia. /k. 49-52 akt adm./

Pismo to zostało doręczone Przedsiębiorcy prawidłowo w dniu 31 sierpnia 2020 roku oraz pozostało bez odpowiedzi. /k. 53 akt adm./

W związku z powyższym, pismem z dnia 13 października 2020 r. Przedsiębiorca został ponownie wezwany do nadesłania dokumentów i informacji wskazanych w piśmie z dnia 25 sierpnia 2020 r. Pismo to zostało poprawnie doręczone Przedsiębiorcy w dniu 9 listopada 2020 roku i również pozostało bez odpowiedzi. /k. 55-56, 57 akt adm./

Pismem z dnia 16 listopada 2020 r. Przedsiębiorca zawiadomiony został o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie oraz poinformowany o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Równocześnie Przedsiębiorca został poinformowany o zawartości materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie. Pismo to zostało doręczone Przedsiębiorcy prawidłowo w dniu 23 listopada 2020 roku. W wyznaczonym terminie Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień. /k. 58-59, 60 akt adm./

Natomiast w dniu 7 grudnia 2020 r. do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynęło pismo z dnia 4 grudnia 2020 r. podpisane przez r.pr. K. R.. Do powyższego pisma dołączone zostało pełnomocnictwo z dnia 28 lutego 2020 r., uprawniające między innymi Pana K. R. do samodzielnego reprezentowania Przedsiębiorcy przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki „w sprawie (...) (...) (...) oraz wszelkich ewentualnych postępowań związanych z tym postępowaniem”, związanych z tym postępowaniem. /k. 61-72, 73, 74-81 akt adm./

W dniu 30 grudnia 2020 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję numer (...). (...)(...) / k. 83-85 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

### **Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:**

Strony nie wystąpiły o przeprowadzenie rozprawy, natomiast rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne, wobec czego wystąpiły podstawy rozstrzygnięcia sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód wskazał przede wszystkim na całkowite pominięcie obszernych wyjaśnień Spółki złożonych w dniu 4 grudnia 2020 r. Podniósł, że pełnomocnik Spółki złożył do akt sprawy obszerne pismo, wraz z załączonymi dokumentami - stanowiącymi odpowiedź na formułowane przez Prezesa URE wezwania z 31 sierpnia 2020 r. oraz z 13 października 2020 r. Tym samym już na niemal miesiąc przed wydaniem niniejszej decyzji Organ dysponował informacjami i dokumentami, o które wzywał Spółkę - a dodatkowo jej stanowiskiem i obszernymi wyjaśnieniami. Organ tymczasem całkowicie te wyjaśnienia pominął - powołując się na treść załączonego do pisma pełnomocnictwa, które rzekomo miało być niewystarczające dla reprezentowania w niniejszej sprawie.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 01.03.1999 r. (...) SA (...) od chwili doręczenia organowi pełnomocnictwa pełnomocnik powinien być zawiadomiony o wszystkich czynnościach i wzywany do udziału w nich na równi ze stroną (LEX nr 46787). W orzecznictwie wskazuje się także, że: „Pełnomocnik, chcąc występować w postępowaniu w takim charakterze, ma obowiązek przedłożenia do akt konkretnej sprawy dokumentu potwierdzającego umocowanie do działania w cudzym imieniu i wyznaczającego jego zakres. Oznacza to, iż udzielenie pełnomocnictwa stanowi dla pełnomocnika jedyne źródło kompetencji do działania w imieniu i ze skutkiem dla mocodawcy, w zakresie wyznaczonym treścią pełnomocnictwa. Organ musi zostać zawiadomiony o fakcie ustanowienia pełnomocnika. Nie można domniemywać istnienia pełnomocnictwa. Dopiero od momentu zawiadomienia organ zobligowany jest doręczać pełnomocnikowi wszelkie pisma procesowe i zapewnić udział w postępowaniu taki, jak stronie tego postępowania.” (wyrok NSA z dnia 29.11.2019 r., w sprawie o sygn. II OSK 2832/18)

Aby zatem zaistniał po stronie organu powyższy obowiązek, pełnomocnictwo musi zostać złożone w sposób skuteczny. W niniejszej sprawie, w toku postępowania o wymierzenie przedmiotowych kar pieniężnych, w imieniu strony powodowej r.pr. K. R. złożył pismo z dnia 4 grudnia 2020 roku, które wpłynęło do pozwanego w dniu 7 grudnia 2020 roku. Do przedmiotowego pisma zostało załączone pełnomocnictwo udzielone i poświadczone w sposób należyty (k. 73 akt adm.). Ponadto, w jego treści wskazano następujący zakres umocowania pełnomocnika w imieniu powoda, tj.: „(...) do samodzielnego reprezentowania Spółki przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie (...). (...) (...) oraz wszelkich ewentualnych postępowań związanych z tym postępowaniem.” W ramach wskazanego postępowania administracyjnego ((...)(...)(...)) Prezes URE żądał od powoda wyjaśnień w przedmiocie rzeczywistego zakresu prowadzonej działalności koncesjonowanej (k. 43-44 akt adm.) zobowiązując powoda do wskazania miejsc jej wykonywania oraz wykazem eksploatowanych przez powoda punktów wymiany butli. Równocześnie Przedsiębiorca został poinformowany, iż w ocenie organu punkty wymiany butli należą do miejsc wykonywania działalności koncesjonowanej, w związku z czym powinny być uwzględnione w warunku 1, określającym przedmiot i zakres działalności, udzielonej Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Następnie w związku z ustaleniami dokonanymi w toku wskazanego postępowania, Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania administracyjnego ( (...). (...)(...)) w sprawie wymierzenia przedmiotowych kar pieniężnych, wskazując przy tym, że jest ono wynikiem postępowania administracyjnego w sprawie (...). (...)(...). Prezes URE w treści tego zawiadomienia przytoczył wszelkie wezwania oraz składne informacje w toku przedmiotowego postępowania (k. 49-52 akt adm.).

W przekonaniu Sądu mając na względzie powyższe okoliczności, pełnomocnictwo z dnia 28 lutego 2020 roku załączone do pisma strony powodowej z dnia 4 grudnia 2020 roku obejmowało swym zakresem także reprezentowanie powoda przez tegoż pełnomocnika we wskazanym postępowaniu administracyjnym w przedmiocie wymierzenia kar pieniężnych. Postępowanie o numerze (...). (...)(...) jest ewidentnie postępowaniem związanym z postępowaniem o numerze (...). (...) (...) (co wynika wprost z treści zawiadomienia z dnia 25 sierpnia 2020 r., o czym już wyżej była mowa).

Gdyby nawet przyjąć, że Prezes URE powziął wątpliwości co do zakresu umocowania powinien był wezwać pełnomocnika do uzupełnienia tego braku. Skoro bowiem, nawet zupełny brak pełnomocnictwa jest usuwalnym brakiem formalnym, tym samym niedostateczne, czy niejasne określenie jego zakresu, również powinno zostać potraktowane jako brak formalny. W ślad za tym, Prezes URE byłoby zobligowany do zastosowania procedury naprawczej, o której mowa we wskazanym przez stronę powodową art. 64 § 2 k.p.a.

Jak zasadnie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 maja 2022 roku, w sprawie o sygn. akt III OSK 981/21: „Warunkiem skuteczności czynności procesowego pełnomocnika jest dołączenie pełnomocnictwa, które nie jest obciążone brakami formalnymi (art. 33 § 2 i 3 KPA). Skutkiem prawnym braku dołączenia pełnomocnictwa lub dołączenie pełnomocnictwa obciążonego brakami do złożonego podania jest wezwanie do uzupełnienia tego braku, którego nieusunięcie powoduje pozostawienie podania bez rozpoznania (art. 64 § 1 i 2 KPA).” Jak natomiast wynika z treści zaskarżonej decyzji, pozwany nie wyzwał pełnomocnika do uzupełnienia tego braku.

W konsekwencji powyższego w przekonaniu Sądu doszło do uchybienia wymogów proceduralnych o charakterze ochronnym względem powoda, jako adresata decyzji. Nie ulega wątpliwości Sądu, że w konsekwencji w niniejszej sprawie doszło do naruszenia prawa strony do jej wysłuchania. Istotnie bowiem, w treści wskazanego pisma (k. 61-72) powód przedstawił w sposób obszerny stanowisko w sprawie o wymierzenie kary pieniężnej, które mogło mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Pozwany nie uwzględnił jednak tego stanowiska, zupełnie je pomijając. Istotnie, ma rację pozwany, że zasadniczo uchybienia proceduralne nie są przedmiotem niniejszego postępowania, za wyjątkiem jednak takich uchybień, których nie sposób konwalidować w toku niniejszego procesu, czyli jak w niniejszej sprawie. Niezasadnie podniósł pozwany w odpowiedzi na odwołanie, że w piśmie tym została powtórzona dotychczasowa argumentacja powoda, do której pozwany odniósł się w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji w żaden sposób nie wynika, w której jej części odniósł się do konkretnego argumentu czy dokumentu przedstawionego w piśmie powoda z dnia 4 grudnia 2020 roku. Wobec powyższego w sposób nieuprawniony pozwany pominął obszerne stanowisko strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie o wymierzenie kary pieniężnej.

Wskutek powyższego doszło również do tego, że zaskarżona decyzja została doręczona bezpośrednio stronie a nie jej pełnomocnikowi, czyli wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 40 § 2 k.p.a.

Warunkiem prawidłowości wydania decyzji jest jej wydanie, zarówno zgodnie z przepisami prawa materialnego, ale też prawa procesowego. Niewątpliwie naruszenie niektórych norm proceduralnych skutkuje nieważnością postępowania. W przekonaniu Sądu, przedmiotowej w sprawie administracyjnej zakończonej zaskarżoną decyzją doszło do naruszenia norm prawa procesowego strony, jej aktywnego udziału (art. 10 § 1 k.p.a.) - wobec pozbawienia powoda do obrony jego interesów prawnych. Powyższe należy zakwalifikować jako rażące naruszenie prawa, o którym mowa w treści art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Wobec powyższego zasła podstawa do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479<sup>53</sup> § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne powodowi jako wygrywającemu przedmiotowy spór, złożyły się: opłata od odwołania w kwocie 1.000,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłaty skarbowe od dokumentów pełnomocnictwa w kwocie 34,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska